

קול קורא

להציל את הרבים ממכשול איסור חרם ה"ו

קיצור דיני הנהגות החרם

(מלוקט מחכמת אדם כלל קעב - יו"ד סימן שלד)

חרם קשה מנידוי, שנידוי פירושו לשון הרחקה בעלמא
כלומר שהרחיקוהו והבדילוהו מקהל הגולה, אבל חרם יש
בו קללה שהרחיקוהו וגם קללוהו.
(חכמת אדם כלל קעב סעיף ב)

- א. מי שהוא בחרם אין יושבין בד' אמותיו, היינו ד' אמות לכל רוח ואפילו ברשות הרבים (שם).
- ב. נהגו לגרשו מבית הכנסת כדי שלא ידחוק יחידים שצריכים להתרחק מד' אמותיו (שם).
- ג. אסור ליכנס לבית המנודה כשהוא שם בביתו דכל הבית כארבע אמותיו, ואין חילוק בין עומד ליושב כשהוא שם בביתו (שם).
- ד. אסור לאכול ולשתות עם המנודה או המוחרם. ואם ירצו בית דין יכולים להחרים האוכל והשתיה עמו והיושב בד' אמותיו (שם סעיף ב וסעיף ו).
- ה. אין לדבר עם המוחרם אלא לצורך, כמו שידבר עם האבל (שם סעיף ב).
- ו. מוחרם שמת בית דין שולחין וסוקלין ארוננו, היינו שמניחין אבן על ארוננו, ללמדך שכל המת בחרם חייב סקילה (שם סעיף ג).
- ז. המוחרם אסור בתכבוסת ובתספורת, ויש אומרים גם בנעילת הסנדל, ואין מזמנין עליו ואין כוללין אותו לכל דבר שצריך עשרה (שם סעיף יב).
- ח. יש רשות ביד הבית דין להחמיר עליו שלא ימולו את בניו ושלא יקברוהו אם ימות, ולגרש בניו הקטנים מבית הספר ואשתו מבית הכנסת עד שיקבל עליו את הדין (שם סעיף ו).
- ט. אם זלזל בחרם ולא נהג בעצמו דין מוחרם אין מתירין לו עד שינהג איסור כימים שנהג בהם היתר (שם סעיף כג).

נא לשמור על קדושת הקונטרס